

Kaupunginvaltuuston pj. Sari Raassina

Arvoisa Tasavallan Presidentti, kunnioitetut sotiemme veteraanit ja muut juhlavieraat

Kansakunnan vahvuus mitataan sen vaikeimpina hetkinä. Suomi on joutunut kokemaan hyvin vaikeita hetkiä, kauheimpina kokemamme sodat. Kansakuntamme laitettiin lähes mahdottomaan tilanteeseen, kun jouduimme sotaan ylivoimaista vihollista vastaan. Harva maailmalla jaksoi silloin uskoa Suomen ja suomalaisten selviävän.

Suomalaiset kuitenkin uskoivat omiin mahdollisuuksiinsa. Ja uskoivat niin lujasti, etteivät alistuneet, vaan ottivat kohtalonsa omiin käsiinsä. Kutsu kävi, oli mentävä. Yhdessä lähdettiin suorittamaan annettua tehtävää, rinta rinnan seisottiin. Kaikki eivät palanneet. Moni poika, isä, puoliso, antoi isänmaan puolesta kaikkein suurimman uhrauksen.

Onnekkaimmat saattoivat palata rintamalta kotiin. Mutta monen koti oli menetetty. Oli rakennettava uusi koti ja uudet kodit kymmenille tuhansille perheille. Rakennustyöhän tartuttiin samalla sisukkuudella, kuin taisteluun. Ei ollut vaihtoehtoja, oli tehtävä.

Jälleenrakentaminen oli toinen valtava ponnistus kansakunnaltamme. Paljon oli menetetty, paljon oli lyöty raunioiksi. Yhdessä ryhdyttiin rakentamaan uutta maata, kukin voimiensa mukaan. Ei tyydytty keskinkertaiseen. Kun rakentamaan ryhdyttiin, rakennettiin maa ja yhteiskunta, joka sittemmin on totuttu näkemään kaikkien kansainvälisten vertailujen kärkipaikoilla. Rakennettiin Suomi, paras maa meille suomalaisille.

Yhdelle sukupolvelle annettiin maamme historiassa ennennäkemätön taakka kannettavaksi. Kun kuljemme aikakaudesta toiseen, vastuu on siirrettävä sukupolvien ketjussa eteenpäin. Niin on aina ollut. Kun uudet sukupolvet ottavat paikkansa, siirtyy heille hieno maa ja perintö, mutta myös suuri vastuu. Yhteiskunnastamme, kansastamme ja maastamme on pidettävä huolta, jotta ne voidaan antaa seuraavalle sukupolvelle vielä parempina.

Työ on nyt erilaista, mutta se ei ole helpompaa. Uusien sukupolvien ratkaistavaksi tulevat vaikeudet ovat toisenlaisia, kuin veteraanien sukupolven. Mutta ne eivät ole vähäisempiä. Ne vaativat uudenlaista rajat ylittävää, globaalia yhteistyötä.

Nuoremmat sukupolvet astuvat vanhempiensa rinnalle. Kun he kasvavat kantamaan vastuuta, minulla on – ja uskon, että meillä kaikilla on – täysi luottamus heidän kykyynsä ... Meillä on kasvamassa päättäväinen kansainvälinen sukupolvi, joka ei kuitenkaan unohda suomalaisten veteraanien arvokasta perintöä.